

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 27. Commendonus Electore valere jusso Berolino exedens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](#)

Sæcul. XVI
A.C. 1561.

gensis Ecclesiæ Thesaurum, ac pretiosa quævis ostendi præcepit, simulque Commendonum rogavit, ut sibi a Pontifice quandam e sacratissimæ Crucis ligno particulam procuraret, quæ in magnifica theca ad id speciatim jām parata recondi posset. Interea Elector identidem repetebat Synodi negotium, postulans, ut Protestantibus suffragii jus concederetur, eoquod plures articulos, iis minime auditis jam decisos fuisse quererentur: verum Commendonus superius relata repetens Principem hor tabatur, ut Legatos pacis studioſos, non vero Theologos suos ad Synodus decerneret. Ad hæc reposuit Elector: *Theologi mei pacem non quærunt, sed contentionibus gaudent*, nec tamen Commendono declarabat, an Viros magis pacis amantes, ac fanæ rationis capaces mittere velit.

§. XXVII.

Commendonus Electore valere jussu Berolino excedens.

Pallav. c. 4.
num. 15.
Ant. Grat.
in vita
Commend.
l. 2. c. 4.

Cum Nuntius discessum suum haud amplius retardare posset, Electorem valere jussit, a quo etiam suum ad Papam responsum accipiens, pretiosa ad eundem munera deferre jussus est: verum Nuntius ea omnino recusans,

illo-

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

illorum loco duas duntaxat Electori proposuit petitiones, quarum prima erat, ut librum ad Electricem conjugem suam nomine Hossii Nuntii traditum perlegere haud gravaretur: altera vero tendebat ad hoc, ut Carthusianis quædam loca prope Francofordiam ad Oderam eis ablata restitui juberet. Utrumque ipsi ab Electore fuit promissum, unde Nuntius die decima tertia Mensis Martii Berolino discessit: cum vero per plurimas hæreticorum urbes iter faceret, lacrymis temperare haud potuit, cum videret tot celebres Abbatias, tot Ecclesiæ olim cum summa religione, ac immensis ferme sumptibus erectas, totque præcæ pietatis monumenta, quorum tamen nonnulla fuere aut expoliata, aut omnino derelicta, alia autem penitus eversa, atque in suis ruinis sepulta, alia demum sacrilege profanata, necnon ad canum, equorumque usum destinata, adeo, ut hæ bestiæ nunc foenum comederent super iisdem altaribus, in quibus paulo ante Deo tot incruenta offerebantur Sacrificia: præcipue vero ingemiscebat Com mendonus, dum tot cernebat populos, quos hærefis, atque superstitione a saltus semita longe devios reddebat.